

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

8. oktober 2009

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har i brev af 10. september 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 264 (alm. del), som hermed besvares.

J.nr. 09-119-262/2009-0010977

Spørgsmål nr. 264:

”Ministeren bedes oplyse, om en kvinde iklædt burka eller niqab kan betragtes som stående til rådighed for arbejdsmarkedet, når nu der findes en lang række jobs, en sådan kvinde ikke kan varetage, og har en kvinde iklædt burka eller niqab på den baggrund ret til kontanthjælp.”

Endeligt svar:

Det er en betingelse for kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, at kontanthjælpsmodtageren står til rådighed for arbejdsmarkedet og aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder.

En kommune har pligt til løbende at vurdere, om en kontant- eller starthjælpsmodtager fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder/være til rådighed.

Kommunens rådighedsvurderinger tager udgangspunkt i den enkelte lediges vilje og evne til at arbejde. I rådighedsvurderingen indgår, om der er ”egenskaber” ved den ledige, der gør, at det ikke er muligt at formidle den ledige til ordinært arbejde. Således kan den lediges påklædning (fx niqab eller burka) og generelle adfærd indgå i vurderingen.

Kommunen skal afprøve rådigheden hos kontant- og starthjælpsmodtagere, hvis der er tvivl om personens vilje eller evne til at udnytte arbejdsmulighederne. Dette kan kommunen gøre ved at give de pågældende tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (vejledning og opkvalificering, jobtræning eller løntilskudsjob) eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Møder de pågældende ikke op, og er der ikke en rimelig grund til udeblivelsen, eller er de ikke i stand til at udføre de nødvendige arbejdsfunktioner på grund af deres påklædning, kan kommunen ud fra en konkret vurdering træffe afgørelse om, at de uden rimelig grund har afvist et tilbud. Det samme gælder, hvis de f.eks. afviser at følge et lovligt beklædningsreglement på en arbejdsplads, og dette er grunden til, at arbejdsgiveren ikke ansætter den pågældende.

Konsekvensen af afvisningen kan være, at kontanthjælpsmodtageren mister retten til kontanthjælp, så længe kommunen har et tilbud åbent for den pågældende, som den pågældende kan tage imod.

Med Integrationsaftalen fra 2005 blev der lavet en objektiv regel for ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp. Her gælder det, at en ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år, har haft sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde bliver betragtet som reelt hjemmegående. Det betyder, at kontanthjælpen til den pågældende person falder bort, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle. Kravet blev hævet til 450 timer med virkning fra 1. juli 2009.

Der gælder forskellige undtagelser fra 450 timers reglen, der skal sikre, at personer, der ingen arbejdsevne har, eller som i perioder har været forhindret i at udnytte deres arbejdsmuligheder på grund af f.eks. sygdom eller graviditet og barsel, ikke bliver omfattet.

At gå med burka er ikke i sig selv det samme som, at den pågældende ingen arbejdsevne har, og kan således ikke føre til undtagelse fra kravet om 450 timers ordinært arbejde inden for 2 år.

Venlig hilsen

Inger Støjberg